

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 3 sierpnia 2017 r.

Poz. 3250

WOJEWODA LUBELSKI

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR PN-II.4131.293.2017 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 2 sierpnia 2017 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXI/117/2017 Rady Gminy Rossosz z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie określania zasad zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej w formie pomocy rzeczowej, zasiłków okresowych i zasiłków celowych będących w zakresie zadań własnych gminy, w części obejmującej §1 uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXI/117/2017 Rady Gminy Rossosz z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie określania zasad zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej w formie pomocy rzeczowej, zasiłków okresowych i zasiłków celowych będących w zakresie zadań własnych gminy, w części obejmującej §1 uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała XXI/117/17 Rady Gminy Rossosz z dnia 29 czerwca 2017 r. została doręczona organowi nadzoru w dniu 7 lipca 2017 r.

W podstawie prawnej przedmiotowej uchwały powołany został m. in. art. 96 ust. 4 w zw. z art. 41 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r., poz. 930 ze zm.).

Przepis ten upoważnia radę gminy do określenia w drodze uchwały zasad zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej, na usługi, pomoc rzeczową, zasiłki na ekonomiczne usamodzielnienie, zasiłki okresowe i zasiłki celowe przyznane pod warunkiem zwrotu, będące w zakresie zadań własnych (art. 96 ust. 4 w zw. z ust. 2).

Jak stanowi § 1 uchwały „osobom i rodzinom, których dochód przekracza kryterium dochodowe określone w art. 8 ust.1 ustawy o pomocy społecznej w szczególnie uzasadnionych przypadkach zwłaszcza, jeżeli posiadane środki własne nie wystarczają na zaspokojenie niezbędnej potrzeby życiowej może zostać przyznane świadczenie z pomocy społecznej pod warunkiem zwrotu części lub całości wydatków na udzielone świadczenie”.

W ocenie organu nadzoru treść przytoczonej regulacji została podjęta z przekroczeniem granic upoważnienia przysługującego Radzie.

Zgodnie z art. 2 ustawy o pomocy społecznej, pomoc społeczna ma na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.

Ponadto, w art. 8 ust. 1 ustawa stanowi, że prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, z zastrzeżeniem art. 40, art. 41, art. 53a i art. 91, przysługuje osobie albo rodzinie spełniającej określone w ustawie kryterium dochodowe, przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednego z powodów wymienionych w art. 7 pkt 2-15 lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej.

W myśl art. 41 ustawy w szczególnie uzasadnionych przypadkach osobie albo rodzinie o dochodach przekraczających kryterium dochodowe może być przyznany:

- 1) specjalny zasiłek celowy w wysokości nieprzekraczającej odpowiednio kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej lub rodziny, który nie podlega zwrotowi;
- 2) zasiłek okresowy, zasiłek celowy lub pomoc rzeczowa, pod warunkiem zwrotu części lub całości kwoty zasiłku lub wydatków na pomoc rzeczową.

Rodzaje wydatków podlegających zwrotowi oraz podmioty zobowiązane do ich zwrotu zostały ściśle określone w ustawie. Obowiązek zwrotu może być już zastrzeżony w chwili przyznania świadczenia lub może zostać wydana kolejna decyzja zawierająca nakaz zwrotu na podstawie art. 104 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej (por. I. Sierpowska, Pomoc społeczna. Komentarz, Lex 2014).

W świetle powyższego należy uznać, że kwestia udzielania określonych świadczeń z pomocy społecznej osobie albo rodzinie, które posiadają dochody przekraczające kryterium dochodowe jest uregulowana ustawowo, tym samym Radzie Gminy – bez wyraźnego upoważnienia – nie przysługują kompetencje do ponownego normowania tej kwestii w podjętej uchwale.

Uchwała rady gminy nie może jeszcze raz regulować tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie ani modyfikować ustawowo określonych kwestii. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok NSA z 14 października 1999 r., sygn. II SA/Wr 1179/98).

Naczelną zasadą demokratycznego państwa prawnego jest działanie organów władzy publicznej w granicach i na podstawie obowiązującego prawa, co wyraża art. 7 Konstytucji. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym i rady gminy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie.

Z uwagi na powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXI/117/17 Rady Gminy Rossosz z dnia 30 czerwca 2017 r. we wskazanej części, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

WOJEWODA LUBELSKI

Przemysław Czarnek

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Rossosz
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Rossosz